

Het waterbeleid in België *)

1. Inleiding

Bij de voorbereidende besprekingen tussen België en Nederland betreffende de totstandkoming van de Schelde-Rijnverbinding, werd van Nederlandse zijde de voorwaarde opgelegd, dat de verzouting, welke vanuit de Antwerpse dokken op het nieuwe kanaal zou worden veroorzaakt, door levering van een voldoende grote hoeveelheid zoet water vanuit België diende te worden gecompenseerd. Deze hoeveelheid zou slechts door de Maas kunnen worden geleverd, waarbij voorts in België zelf deze rivier in toenemende mate zou moeten worden ingeschakeld bij de watervoorziening.

Reeds eerder was uit studies gebleken, dat zonder ingrijpende maatregelen de Maas, met name in droge perioden, onvoldoende water zou kunnen leveren om in de toekomst in de totale waterbehoefte te voorzien.

De complexiteit van het vraagstuk noodzaakte tot de opzet van een bovenregionale studie, waarvan de aanpak op 16 februari 1965 gestalte kreeg door de benoeming bij Koninklijk Besluit van een Koninklijke Commissaris voor het Waterbeleid in België.

Hij werd belast met de coördinatie van de studies en diende de regering voorstellen te doen inzake de noodzakelijke maatregelen om een adequate watervoorziening in de toekomst in België te waarborgen.

In september 1968 heeft de Koninklijke Commissaris zijn visie neergelegd in de nota „Het waterbeleid in België”, waaruit blijkt dat de Maas in toenemende mate zal worden ingeschakeld om in de waterbehoeften in België te voorzien.

Zoals bekend is vormt ook in Nederland deze rivier een integrerend onderdeel van de waterhuishouding en het is om deze reden dat kennismaking van de inzichten van het Koninklijk Commissariaat van groot belang moet worden geacht. Hier toe wordt in het navolgende een samenvatting van genoemde nota gepresenteerd.

2. De huidige en toekomstige waterbehoefte in België

Ten aanzien van de verschillende sectoren van de waterbehoefte heeft het Koninklijk Commissariaat onderstaande indeling gevolgd:

- a. waterbehoefte van de bevolking;
- b. waterbehoefte van de industrie;
- c. waterbehoefte van de landbouw;
- d. waterbehoefte van de scheepvaartwegen;
- e. waterbehoefte van de vrijetijdsbesteding en de sport.

*) Nota d.d. september 1968 van de Koninklijke Commissaris voor het Waterbeleid in België.

Ad a. Waterbehoefte van de bevolking

In tabel I is voor het jaar 1967 de waterproductie aangegeven van de openbare watervoorziening in België. Hierbij zijn slechts die bedrijven afzonderlijk vermeld waarvan de productie meer dan 10 miljoen m³ bedroeg.

Opgemerkt moet worden dat de cijfers van tabel I ook de door de industrie van de openbare voorziening betrokken hoeveelheid water omvatten, terwijl door particulieren aan de totale hoeveelheid in 1967 nog 31 miljoen m³ werd toegevoegd, zodat in 1967 het totaal in België op 417 miljoen m³ kan worden gesteld. Van de 386 miljoen m³ welke in 1967 door de openbare voorziening werd gedistribueerd was 290 miljoen m³ afkomstig van het grondwater en 96 miljoen m³ van het oppervlaktewater.

Ruim 91 % van de bevolking van België was in 1967 aangesloten aan de openbare watervoorziening, hetgeen overeen-

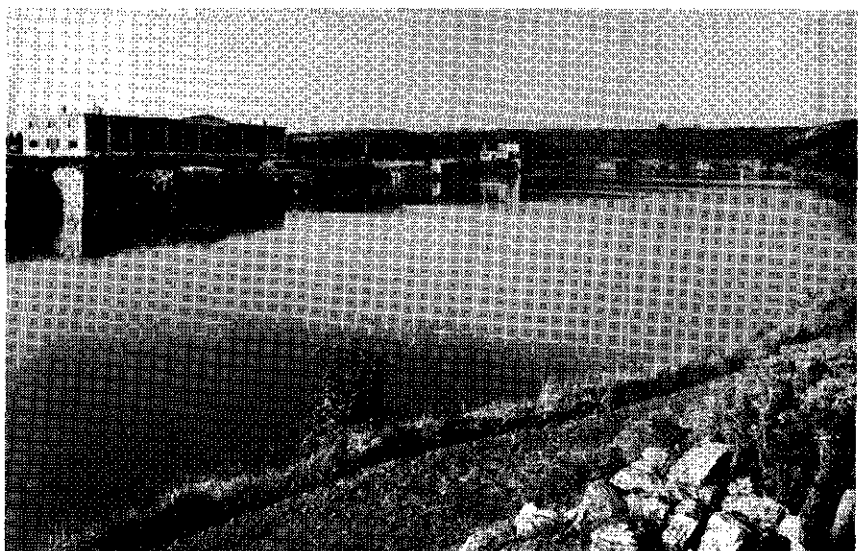
komt met een inwoneraantal van ruim 8,7 miljoen op een totale bevolking van ruim 9,6 miljoen. Door de aangesloten bevolking werd in 1967 333 miljoen m³ voor huishoudelijke doeleinden verbruikt, hetgeen neerkomt op een hoofdelijk verbruik van 104 liter per dag.

Langs statistische weg is door extrapolatie van de verbruikscijfers van het heden naar de toekomst, via een zogenaamde „uitbreidingscoëfficiënt” voor iedere provincie een raming opgesteld van het huishoudelijk waterverbruik in 1980. Uitgaande van een bevolking in 1980 van 10.492.000 zielen en een aansluitingspercentage van 100 wordt voor geheel België het huishoudelijk waterverbruik in 1980 op 593 miljoen m³ (afgerond 600 miljoen m³) becijferd, met andere woorden een groeifactor van 1,78 ten opzichte van het jaar 1967. Gemiddeld wordt in 1980 een huishoudelijk waterverbruik van 156 l/h/d verwacht.

TABEL I - Waterlevering in 1967 door de waterleidingbedrijven in België.

Bedrijf	Productie in 1967 in miljoen m ³
Nationale Maatschappij der Waterleidingen	91
Brusselse Intercommunale Waterleidingmaatschappij	86
Antwerpse Waterwerken	72
Compagnie Intercommunale des Eaux de l'agglomération Liégeoise et extension	22
Ville de Liège	14
Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor waterbedeling	15
Provinciale en Intercommunale Drinkwatermaatschappij der Provincie Antwerpen	13
Andere intercommunale of gemeentelijke bedrijven	73
Totaal voor België	386

De „groeve” van de reservewinning te Ligny van de Intercommunale Waterleiding Brussel. Dit bekken heeft een capaciteit van 400.000 m³.

Ad b. Waterbehoefte van de industrie

Bij de bepaling van de waterbehoefte van de industrie wordt een stringent onderscheid doorgevoerd tussen bruto-waterbehoefte en netto-waterbehoefte.

Exclusief het nodige water voor aandrijving van de turbines van de hydro-elektrische centrales, bedroeg in 1966 de bruto-waterbehoefte van de industrie in België 5.826 miljoen m³; 210 miljoen m³ van deze hoeveelheid werd opgegeven als netto-waterbehoefte, dit is de hoeveelheid water die door verdamping verloren gaat of in het produkt wordt opgenomen.

Genoemde cijfers hebben betrekking op een enquête betreffende de industriële waterbehoefte in België welke is ingesteld naar aanleiding van een Koninklijk Besluit dienaangaande van 20 april 1965. Voorts bleek uit deze enquête dat 5.571 miljoen m³ van de bruto-waterbehoefte werd gedekt door oppervlaktewater, 202 miljoen m³ door grondwater en 53 miljoen m³ door leidingwater.

Voor 1980 wordt de bruto-waterbehoefte geraamd op 9.540 miljoen m³ en de netto-waterbehoefte op 450 miljoen m³.

Ad c. Waterbehoefte van de landbouw

Na opstelling van een gedetailleerd bevoeiingsplan is voor het jaar 1980 per provincie een raming gemaakt van het waterverbruik voor de bevoeiing van de land- en tuinbouwgronden alsmede van de voor de veeteelt noodzakelijke hoeveelheden water.

Voor 1980 wordt deze hoeveelheid geraamd op 165 miljoen m³ (1966: 102 miljoen m³), waarbij de waterbehoefte zijn maximale waarde bereikt in de maanden juli, augustus en september met een totale waterbehoefte over deze 3 zomermaanden van 75 miljoen m³ (1966: 35 miljoen m³).

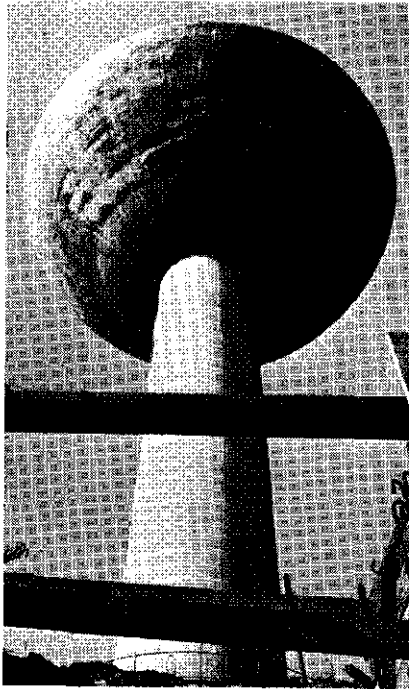
Ad d. Waterbehoefte van de scheepvaartwegen

De natuurlijke waterwegen, gekanaliseerd of niet, worden voorzien van water door aanvoer uit hun hydrografisch bekken en stellen in België geen bijzondere problemen. De kanalen daarentegen dienen met water te worden aangevuld op het hoogst gelegen gedeelte om bij iedere schutting het verlies naar het lager gelegen gedeelte te compenseren. De volgende kanalen, waarvan de huidige totale waterbehoefte 700 miljoen m³ per jaar bedraagt, komen in België voor voeding in aanmerking (zie afb. 1 op pag. 184).

1. Het Albertkanaal en de Kempense kanalen

De huidige waterbehoefte van het Albertkanaal bedraagt 7,5 m³/sec.

Vergroting van de schutcapaciteit van het Albertkanaal leidt tot een maximale waterbehoefte van 13 m³/sec., terwijl de aanleg van een kanaal tussen het Albertkanaal en het Julianakanaal een toevoer van 5 m³/sec. zal vergen. Inbegrepen een

De Watertoren van het vierde district van de Antwerpse Waterwerken.

toevoer van 1 m³/sec. naar het kanaal van Brigden naar Neerharen moet de voeding van het Albertkanaal te Lanaye derhalve 19 m³/sec. bedragen. Aan deze hoeveelheid dienen echter de waterbehoeften van de verschillende aansluitingen tussen het Albertkanaal en de Maas van Luik tot Lanaye te worden toegevoegd al vloeit dit water in België naar de Maas terug.

2. Het kanaal van Charleroi naar Brussel

De noodzakelijke watervoorziening van dit kanaal is beperkt, met name het in dit kanaal gelegen hellend vlak van Ronquières vereist geen water; de lager gelegen sluizen vereisen op het ogenblik een afvoer van 0,5 tot 0,75 m³/sec. Deze hoeveelheid zal evenredig met het scheepvaartverkeer kunnen toenemen, behoudens in het geval dat de sluizen worden uitgerust met een pompsysteem. Aangenomen wordt dat de waterbehoefte van dit kanaal in 1980 1,5 m³/sec. zal bedragen.

3. Het kanaal van Gent naar Terneuzen en de kanalen in Vlaanderen

De waterbehoefte van het kanaal Gent-Terneuzen wordt bepaald door de noodzakelijke bestrijding van de verzilting,

veroorzaakt door het schutten met de nieuwe sluizen in Terneuzen. Deze hoeveelheid wordt geraamd op 11,5 m³/sec. De waterbehoefte van de andere kanalen in Vlaanderen kan worden geschat op 5 m³/sec. De totale waterbehoefte zal dus 16,5 m³/sec. bedragen.

Resumerend kan worden gesteld dat de waterbehoefte van de scheepvaartwegen in België in 1980 37 m³/sec. zal bedragen ofwel 1.168 miljoen m³ per jaar.

Ad e. Waterbehoefte van de vrijetijdsoetbesteding en de sport

Ten aanzien van dit onderdeel der waterbehoeften stelt de nota: „Deze moeten toelaten de zwem- en watersport te beoefenen. Vereist wordt, enerzijds, de watervoorziening van de zwembaden te verzekeren, anderzijds te letten op de hoeveelheid en de hoedanigheid van het beschikbare water in de waterlopen voor het beoefenen van de watersport. Deze behoeften zijn moeilijk te berekenen, maar klaarblijkelijk schijnt het beste middel te zijn een minimum afvoer te verzekeren in de droogste periodes”.

Door het Koninklijk Commissariaat zijn de in dit artikel als tabellen II, III, IV en V genummerde samenvattingen opgesteld waarin de huidige en toekomstige waterbehoefte van de bevolking, de industrie, de landbouw en de scheepvaart zijn aangegeven.

Alhoewel de in deze paragraaf berekende waterbehoeften van bevolking, industrie, landbouw en scheepvaart niet zonder onderscheid mogen worden opgeteld, aangezien het water meerdere malen kan worden gebruikt, is het toch interessant een vergelijking te maken tussen de rekenkundige totalen van de huidige waterbehoeften en de geraamde hoeveelheden voor het jaar 1980. Deze vergelijking is weergegeven in tabel VI.

Tenslotte moet worden opgemerkt dat het Koninklijk Commissariaat wat de raming van het waterverbruik voor de toekomst betreft, niet verder gaat dan het jaar 1980; een voorspelling voor het jaar 2000 wordt te speculatief geacht.

3. De waterwinning in België

Het Belgisch grondgebied strekt zich uit over 30.500 km², waarvan 27.860 km² behoren tot het stroomgebied van Maas, Schelde, IJzer en Kustbekken. De gemiddelde neerslaghoogte op het stroomgebied van de Maas in België bedraagt iets meer dan 1.000 mm, terwijl voor het stroomgebied van de Schelde 800

TABEL II - Waterbehoefte van de bevolking in België in 1967 en 1980.

Jaartal	Waterbehoefte bevolking in miljoen m ³
1967	333
1980	600

TABEL III - Waterbehoefte van de industrie in België in 1966 en 1980 exclusief turbine-water van de hydro-elektrische centrales.

Jaartal	Waterbehoefte industrie in miljoen m ³	
	Bruto	Netto
1966	5.826	210
1980	9.540	450

TABEL IV - Waterbehoefte van de landbouw in België in 1967 en 1980.

Jaartal	Waterbehoefte landbouw in miljoen m ³	
	Jaar	drie zomermaanden
1967	102	35
1980	165	75

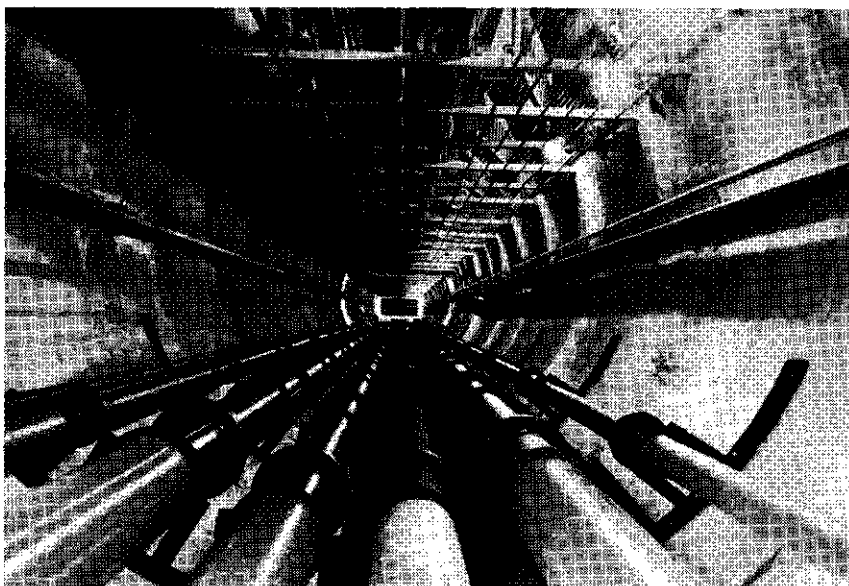
TABEL V - Waterbehoefte van de scheepvaartwegen in België in 1967 en 1980.

Kanalen	Waterbehoefte scheepvaartwegen			
	Jaar 1967		Jaar 1980	
	m ³ /sec.	miljoen m ³ /jaar	m ³ /sec.	miljoen m ³ /jaar
Albertkanaal en Kempense kanalen	8,5	275	19	600
Kanaal van Charleroi naar Brussel	0,75	25	1,5	48
Kanaal van Gent naar Terneuzen en kanalen in Vlaanderen	13,5	400	16,5	1.520
Totaal	22,75	700	37	1.168

TABEL VI - Huidige en toekomstige waterbehoefte in België.

Aard van de waterbehoefte	Huidige waterbehoefte in miljoen m ³	Waterbehoefte in 1980 in miljoen m ³
Bevolking	333	600
Industrie (netto)	210	450
Landbouw	102	165
Scheepvaart	700	1.168
Totaal	1.345	2.383

Zicht van boven naar beneden, op de winput van Vedrin-St-Marc van de Intercommunale Waterleiding Brussel.

mm wordt aangehouden. Over de genoemde oppervlakte bedraagt de gemiddelde neerslag 873 mm of 24,3 miljard m³, waarvan op het ogenblik 512 miljoen m³ als grondwater aan de bodem wordt onttrokken. Als mogelijk bijkomende produktie wordt een bedrag van 400 miljoen m³ per jaar genoemd, waarna „onder alle voorbehoud” wordt gesteld dat de mogelijke produktie van grondwater zou kunnen worden opgevoerd tot 900 miljoen m³ per jaar, waarbij er rekening mee moet worden gehouden dat in een maatgevende periode van 3 zomermaanden in een droog jaar de winbare hoeveelheid grondwater circa 150 miljoen m³ zal bedragen.

Van de genoemde gemiddelde neerslag van 873 mm werd berekend dat 396 mm door de rivieren in België wordt afgevoerd, hetgeen neerkomt op een gemiddelde afvoer van 349 m³/sec. Naast deze binnenlandse waterproduktie vindt ook een aanzienlijke toevoer van water uit Frankrijk plaats, in totaal 186 m³/sec. De gemiddelde afvoer van de Maas te Monsin bedraagt 273 m³/sec., waarbij de afvoer bij lage waterstand gedurende zeer droge jaren (1921, 1947, 1964) en voor tijdsintervallen die 100 dagen kunnen overschrijden, ligt beneden 30 m³/sec. dus weinig meer dan 1/10 van de gemiddelde afvoer. Dit betekent dat gedurende de drie zomermaanden van een droog jaar slechts mag worden gerekend met een beschikbare hoeveelheid Maaswater van 232 miljoen m³. Gedurende deze periode is de leverantie van de overige stroomgebieden in België 268 miljoen m³.

In België zijn stuwmeren aangelegd met de volgende dagelijkse produktie:

Stuwmeer van de Vesder (inhoud 25 miljoen m ³)	75.000 m ³
Stuwmeer van de Gileppe (inhoud 13 miljoen m ³)	48.000 m ³
Stuwmeer van Nisramont (inhoud 3 miljoen m ³)	12.000 m ³
Totaal	135.000 m ³

Hiermee kan over de maatgevende periode van drie zomermaanden in het droge jaar 12 miljoen m³ worden geleverd.

Voorts zijn werken in uitvoering of ontworpen tot verhoging van de stuwdam van de Gileppe (totale inhoud te brengen op 27 miljoen m³), spaarbekken Kluisen I (5.000.000 m³) en spaarbekken Blankaart (3.000.000 m³), waarmee de beschikbare hoeveelheid oppervlaktewater in de maatgevende periode met 8 miljoen m³ kan worden verhoogd. Zonder verdergaande maatregelen dan hierboven zijn vermeld, kan dus binnenkort in de drie zomermaanden van het droge jaar over 520 miljoen m³ oppervlaktewater en 150 miljoen m³ grondwater worden beschikt of in totaal 670 miljoen m³. In tabel VII zijn de genoemde bronnen overzichtelijk gerangschikt.

TABEL VII - Beschikbaarheid van water in de drie zomermaanden van een droog jaar.

Opleveringsbron	Hoeveelheid in miljoen m ³
Maas	232
Schelde, IJzer, Kustbekken	268
Stuwmeren en spaarbekkens	20
Grondwater	150
Totaal	670

4. Confrontatie van waterbehoefte en beschikbaar water

In de nota worden per provincie de mogelijkheden afgetast om in de toekomstige waterbehoefte (1980) te voorzien. Hieruit blijkt dat het niet mogelijk zal zijn om de waterbehoefte van de bevolking en de netto-waterbehoefte van de industrie in de toekomst, steeds geheel te dekken uit het grondwater.

Voor de drie zomermaanden van het droge jaar wordt gerekend met een tekort van 90 miljoen m³ die uit het oppervlaktewater zal moeten worden voorzien. Uit tabel IV kan worden afgelezen dat in deze periode eveneens 75 miljoen m³ voor de landbouw moet worden aangevoerd.

In paragraaf 3 is berekend dat, zonder aanvullende maatregelen in de beschouwde periode mag worden gerekend op een aanbod van oppervlaktewater van 520 miljoen m³.

Een eenvoudige rekensom toont nu aan dat voor de voorziening in de bruto-waterbehoefte van de industrie niet meer dan 355 miljoen m³ water beschikbaar is, waarbij de bruto-waterbehoefte van de industrie in deze periode kan worden geraamd op 2.500 miljoen m³. Dit zou nopen tot een hergebruik van maar liefst 2.500

— = ruim 7 maal, hetgeen een on-

aanvaardbare vervuiling en temperatuurverhoging tot gevolg zou hebben.

Het Koninklijk Commissariaat komt dan ook tot de volgende conclusies.

Wat de kwantiteit betreft

„In 1980 zal een tekort voorkomen dat zal dienen aangevuld hetzij door oppervlaktewater, hetzij door het in gesloten kringloop houden van het water, hetzij door ontzilting van het zeewater of het brak water.

In droogteperiodes kunnen de bruto-behoefte van de nijverheid slechts ingewilligd worden door het meervuldig gebruik van het rivierwater.

Deze toestand zal zeer verergeren in 1980. Er bestaat dus aanleiding om, nu reeds, de aanleg van reserves in het vooruitzicht te stellen, die zullen toelaten de afvoer te steunen van de waterlopen die de industrie in water bevoorraden.”

Wat de kwaliteit betreft

„De toekomst hangt gans af van de nationale bewustwording voor het voornaamste probleem hetzij de bezoedeling van alle wateropleveringsbronnen.

Vandaag de dag bestaan er geen verontschuldigheden meer voor een natie bewust van haar rol, om deze gesel, deze overwoekerende kanker, namelijk de bezoedeling van het zoet water, niet te bestrijden. De nijverheid zelf, grote verbruikster en door de drang der omstandigheden, voor een belangrijk gedeelte verantwoordelijk voor de bezoedeling van de opleveringsbronnen, dient daadwerkelijk deel te nemen aan iedere verdedigingsactie in deze zin.

De lofbare inspanningen die zij in het verleden op dit gebied heeft gedaan zijn een waarborg voor haar bewustwording voor de ernst van de inzet.”

5. Maatregelen

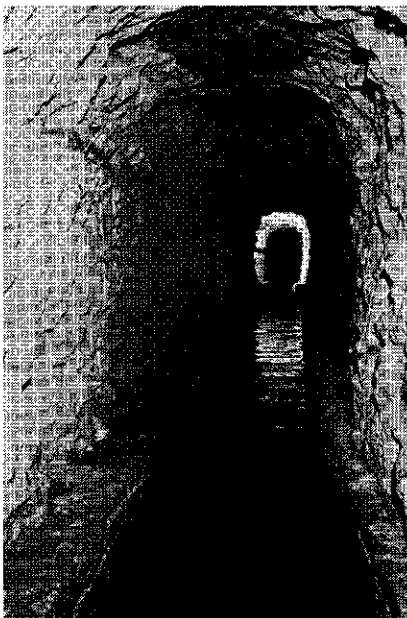
Ten aanzien van de technische en juridische maatregelen om in de toekomstige waterbehoefte van België te voorzien doet de Koninklijke Commissaris de volgende voorstellen.

a. *Het bouwen van stuwmeren-reservoirs in Hoog-België* met een totaalcapaciteit van 200 miljoen m³ met het doel te allen tijde een minimumdebiet van 50 m³ per seconde te hebben op de Maas beneden Luik.

Dankzij deze steun van het zomerpeil zal de Maas in staat zijn:

— aan de waterwinning te Tailfer-Lustin de nodige kwanta af te staan ter bevrediging van de behoeften van Brabant en Vlaanderen;

Een wingalerij in zandgrond in de streek van Eigenbrakel bezuiden Brussel van de Intercommunale Waterleiding Brussel.

— de kerncentrale van Tihange van het nodige koelwater te voorzien;

— de Luikse industrie van een groter volume water te voorzien, wat ook het probleem van de afvalwaterzuivering beter zal verhelpen;

— de alimentatie van het gemoderniseerde Albertkanaal veilig te stellen en aldus tezelfdertijd het nodige volume water voor het Antwerpse te waarborgen;

— aan Nederland de kwanta zoet water te leveren waarover spraak in artikel 16 van het Schelde-Rijnverdrag. Deze waterreserves dienen aangelegd te worden:

1. met 55 miljoen m³ van de stuwmeren in de streek van Silenrioux. Met Silenrioux zal ook de kwaliteit van het water van de Samber verbeterd kunnen worden, de alimentatie van het kanaal Charlerloi-Brussel zeker zijn en ook de watervoorziening van de regionale industrie vergemakkelijken;

2. met 90 à 100 miljoen m³ van het Lesse-stuwmeer van Daverdisse. Beide stuwmeren zouden moeten in werking zijn tegen 1975.

Nog 50 à 60 miljoen m³ moeten gesuppleerd. Deze hoeveelheid zou kunnen aangelegd met een stuwmeer te bouwen in de streek tussen Samber-Maas.

Tot het bouwen ervan zou moeten kunnen beslist worden van zodra de evolutie der behoeften het imperatief aanwijst. Terloops dient onderstreept dat dergelijke stuwmeren dienstig zijn en hun nut hebben om het hoog water en overstromingen van de Maas en de betrokken zijrivieren te reguleren.

b. *De behoeften van de bevolking en industrie der Vlaanderen beveiligen* Vroeg of laat zal er een keus moeten worden gedaan tussen de maatregelen en wel volgens de economische rendabiliteit ervan:

— uitbreiding van de benutting van oppervlaktewater door het te vrijwaren van verontreiniging, door het te stockeren, door het te zuiveren en te bewerken tot drinkwater;

— aanleggen van complementaire hoofdleidingen om water van het Albertkanaal of van de Maas naar Vlaanderen te brengen;

— bouwen van fabrieken voor ontzilting van brak en zeewater die worden ingeschakeld in een elektrische centrale, kern- of thermische centrale.

Het gaat niet op nu reeds een beslissing te nemen in een of andere zin. De kostenprijzen van de onderscheidene middelen moeten nauwkeurig gewikt en gewogen worden, zelfs in functie van de resultaten die worden verwacht van de spaarbekkens Kluizen en De Blankaart.

Intussen, en afwachtend, moeten wel maatregelen worden getroffen om het water van de Leie en Schelde te verbeteren in kwantiteit en in kwaliteit.

c. *Het ontwerp van wet tot bescherming van het oppervlaktewater* is nog steeds niet ter openbare bespreking en stemming gelegd in het Parlement. Hoe kan België dan zijn achterstand ten opzichte van de buurlanden inlopen op het terrein van de strijd tegen de verontreiniging van de waterlopen?

De Nationale Conferentiedagen voor de bescherming van het water die op initiatief van het Koninklijk Commissariaat in februari 1968 te Brussel werd gehouden, hebben duidelijk aangetoond „dat het dringend noodzaak wordt dat op het gebied van vrijwaring en bescherming van de waterwegen de nodige maatregelen worden getroffen”.

Het is evident dat de gemeentebesturen geen initiatief nemen om hun rioolwater te zuiveren alvorens het in de waterlopen te lozen, want ze kijken afwachtend uit naar de inwerkingtreding van het ingediend wetsontwerp.

Op 6 mei 1968, te Straatsburg, heeft ook België het Europees Handvest voor de vrijwaring van het water aangenomen. Op het gebied van de bescherming van het water moet dus ook België een inspanning doen.

Het is ook wenselijk de industrie aan te moedigen om haar bedrijfswater zuinig en economisch te benutten, het te recyclen en haar industrieel afvalwater te zuiveren vóór lozing.

Om de industrie daarin behulpzaam te zijn dienen bepaalde maatregelen getroffen:

het aanleggen van moerriolen en zuiveringsstations, fiscale tegemoetkomingen bij middel van versnelde afschrijving van de industriële zuiveringsinstallaties, leningen met rentetoeelagen voor het bouwen van zuiveringsinstallaties. Ook zou op die manier onze industrie op voet van gelijkheid komen te staan met de andere vijf lidstaten van de Europese Economische Gemeenschap.

d. *Vrijwaring en bescherming van het grondwater.*

Het ware nuttig dat het door de Minister van Volksgezondheid ingediend wetsontwerp zou worden gestemd en zodra mogelijk toegepast worden. Op het gebied van bescherming van de watervoerende lagen is ons land ten achter; het gevaar van bevuilding van het grondwater is nochtans permanent.

Ook wordt het tijd dat er een inventaris van de grondwaterlagen wordt opgemaakt en dat de Administratie van het Mijnwezen er toezicht op uitoefent zowel wat betreft de utilisatievergunningen als de kwaliteitsvrijwaring. De bevoegdheid van de Administratie van het Mijnwezen werd in die zin reeds uitgebreid.”

Th. G. M.